IN JURUL BALONULUI ROTUND

IUGOSLAVIA ŞI UGANDA NU VOR LUA PARTE LA TURNEUL OLIMPIC

Federaţiile Iugoslaviei şi Ugandei au comunicat oficial F.I.F.A.-ei că nu vor lua parte la preliminariile turueului olimpic din anul viitor. In acest fel, Cehoslovacia şi Nigeria se vor califica direct pentru turul al doilea al turneului preliminar.

TORRES SAU JORGE

Se pare că introducerea tînărului Jorge în echipa reprezentativă a Portugaliei nu este văzută cu ochi buni nici de Coluna şi nici de Eusebio. De altfel, primul a şi declarat: „Torres este un element de neînlocuit în jocul echipei noastre". Divergenţele create sînt însă mai mult de natură tactică decît tehnică. Jorge joacă la Academica, echipă care foloseşte aşa-zisa „dupla d'area" adică joacă cu doi atacanţi centrali „înfipţi" în dispozitivul de apărare advers fără însă a trebui să vină înapoi, chiar cînd echipa este în apărare. In schimb, lui Eusebio îi plac atacanţii centrali care vin înapoi în ajutorul propriei apărări. Jorge este total diferit de Torres ca stil şi temperament, contrastul dintre aceşti doi jucători fiind evident. Din acest contrast s-au născut şi micile neînţelegeri din sînul echipei naţionale portugheze, care însă — se speră — că vor fi în curînd înlăturate.

DISTINCŢIE ACORDATA LUI SEPP HERBERGER

Zilele trecute în cadrul unei ceremonii deosebite, Heinrich Lübke, preşedintele R.F.G., a decernat lui Sepp Herberger fostul antrenor al echipei reprezentative vest-germane, cu ocazia împlinirii a 70 de ani, „Marea cruce a ordinului meritul federal".

ÎN SFÎRŞIT, UN 11 M ÎMPOTRIVĂ LUI INTERNAZIONALE!

După o sută de partide de campionat în care nu a fost niciodată penalizată cu lovitură de la 11 m întâ că, în etapa a 25-a a campionatului italian, Internazionale Milano în meciul cu A. S. Roma a fost sancţionată cu o lovitură de la 11 m pentru un fault (discutabil) în care-u comis de Picchi asupra lui Calaussi. Lovitura executată de Peiro a fost ratată, mingea lovind bara transversală şi ieşind apoi afară.

Decizia arbitrului La Bello a nemulţumit pe căpitanul echipei campioane, care în timp ce se îndrepta către conducătorul jocului pentru a protesta, a avut un schimb de cuvinte cu Schütz, atacantul central al Romei, pe care l-a lovit cu pumnul făcîndu-l K.O. Arbitrul l-a eliminat pe amîndoi, aceasta fiind pentru căpitanul lui Inter cea de-a doua eliminare de pe teren în întreaga lui carieră (prima datînd din 1961 cu ocazia meciului Internazionale — Bari).

DE LA UN CONTINENT LA ALTUL

EUROPA

O NOUĂ PROPUNERE DE MODIFICARE A REGULILOR DE JOC

A început să plouă cu... propuneri pentru modificarea unor reguli de joc. Ultima aparţine fostului internaţional maghiar, **Hidegkuti**, care — într-un interviu publicat de **„Népsport"** din Budapesta — se declară cu fermitate în favoarea unor amendamente aduse regulilor de joc şi declară că **„atacul trebuie să-şi recîştige atuurile în aşa fel încît echipa care practică un fotbal mai bun, mai creator, să aibă mai multe şanse să învingă"**.

Hidegkuti face, pe scurt, următoarea propunere:

„Împărţirea terenului ca la hochei pe gheaţă, în trei zone, cu condiţia ca în zonele din faţa porţilor numărul apărătorilor să fie limitat la 5. Acest lucru ar oferi şanse certe pentru înscrierea unui punct, deşi s-ar putea întîmpla ca aceşti cinci apărători să aibă de înfruntat citeodată un număr mai mare de atacanţi, 6 sau 7. Dar acest dezavantaj s-ar transforma într-un avantaj în cazul dezlănţuirii unui contraatac". Hidegkuti a adăugat: **„Din toate acestea însă ar rezulta un joc mai antrenant şi o echilibrare a diferenţelor dintre posturi. Desigur că o asemenea schimbare ar trebui precedată de o perioadă de temeinică experimentare".**

AMERICA DE NORD

Cam puţini spectatori...

In avanpremiera campionatului profesionist, organizat de liga nerecunoscută de F.I.F.A. (Nacional Professionel Soccer League), s-au disputat, în diferite oraşe, cîteva partide amicale. Toros din Los Angeles (la care joacă fostul internaţional iugoslav Vidinici) a dispus cu 2—1 de Californian Clippers, în rîndurile căreia activează mai mulţi iugoslavi: Ciop, Toplak, Gavriş, Miloşevici; Phantoms din Pittsburgh a terminat la egalitate (2—2) cu Falcons Toronto, iar Chicago Spurs (cu Szymaniak şi alţi jucători „importaţi" din Anglia, Mexic, Peru şi Iugoslavia, în formaţie) a întrecut cu 2—1 pe Californian Clippers.

Jocurile au fost destul de atractive prin calitatea lor, dar altceva a atras mai mult atenţia: numărul mic de spectatori. In ordine, la partidele de mai sus au fost prezenţi 1700, 2000 şi 2500 de spectatori. Cam puţini pentru ca începerea campionatului să fie privită cu prea mult optimism.

AMERICA DE SUD

Campionat după o formulă sui-generis

Noul campionat al Argentinei a început într-o formulă cu totul deosebită de ceea ce a fost în practică pînă acum. Această formulă este atît de complicată încît ziarele de specialitate au trebuit să publice lungi articole, însoţite de grafice, cu scopul de a o explica cititorilor. Inventatorul ei, *Valentin Suarez*, este de admirat pentru imaginaţia sa; rămîne de văzut însă ce eficienţă va avea.

Să încercăm se explicăm şi noi formula de disputare. Merită, măcar din curiozitate.

Numărul echipelor a fost mărit de la 18 la 22 şi împărţite în 2 grupe de cîte 11. In cadrul fiecărei grupe se vor disputa etape de cîte 5 meciuri. Deci, cîte o echipă nu va fi programata în cadrul grupei respective. Dar aceste echipe nu vor sta, ci vor juca... între ele şi punctele cîştigate (sau pierdute) vor fi considerate în clasamentele respective!... Aceasta constituie prima „noutate".

După consumarea celor 22 de etape (cîte 11 în fiecare grupă), lucrurile se vor complica mai mult. Primele două clasate din fiecare grupă se vor întîlni în trei meciuri pentru titlul de „campion metropolitan". Cu aceasta însă, lucrurile nu se vor opri aici. In această fază, care se crede că va fi atinsă în luna septembrie, primii şase clasaţi în fiecare grupă vor juca în compania celor patru cîştigătoare a grupelor provinciale în „campeonato nacional" şi primele două echipe clasate vor reprezenta Argentina în Cupa campionilor sud-americani.

Desigur, ar mai fi de explicat ce vor face ultimele cinci echipe din fiecare grupă, care nu participă la „campionatul naţional" şi care, în schimb, vor fi prezente în altă fază, aceea a barajului pentru promovare şi retrogradare, competiţie la care vor lua parte şi primele şase clasate din divizia secundă. Dar ne oprim aici. Ar fi prea complicat.

Responsabilii echipei naţionale a Algeriei, pe care o duc pe drumul progresului: antrenorul francez Leduc, algerienii Ahmed şi Ben Tifour, care au jucat mulţi ani în Franţa (de la stînga la dreapta).

AFRICA

Şi-a făcut apariţia „betonul"

Prima fază (grupele preliminare) ale Cupei Africii interţări este pe punctul de a se încheia, în mijlocul unui interes general, care subliniază popularitatea fotbalului pe acest continent. In toate cele şase grupe, meciurile sînt urmărite de zeci de mii de spectatori şi dau naştere la spectacole palpitante, dar şi disputate la mare tensiune, ce a provocat multe scene neplăcute. Echipele au început să se organizeze tot mai des în apărări ermetice, „betonate", de unde şi o notă de accentuată duritate, cu efecte şi în tribune. La meciul Tunisia — Congo Brazzaville, de pildă, „betonul" congolezilor a dus la dese incidente între jucători şi la eliminarea cîtorva dintre ei.

La ora actuală, dintre grupe numai una (a II-a) şi-a desemnat echipa calificată pentru turneul final din toamnă la Addis Abeba: Algeria. Victorioasă cu 2—1 şi 3—1 asupra Voltei Superioare şi cu 3—0 şi 1—0 în partidele cu Mali, Algeria a totalizat maximum de puncte: 8. In celelalte grupe situaţia se prezintă astfel:

Grupa I (Senegal, Guineea, Liberia): Senegal — Guineea 4—1, Guineea — Senegal 3—0.

Grupa III (Coasta de Fildeş, Nigeria, Togo): Nigeria — Coasta de Fildeş 0—0, Togo — Nigeria 1—0.

Grupa IV — Subgrupa 1 (R.A.U., Libia, Niger): R.A.U. — Libia 3—2, Libia — R.A.U. 2—2. Subgrupa 2 (Kenya, Uganda): Kenya — Uganda 3—1, Uganda — Kenya 3—3.

Grupa V (Tunisia, Camerun, Congo Brazzaville): Tunisia — Camerun 4—0, Tunisia — Congo Brazzaville 1—1, Camerun — Congo Brazzaville 1—1.

Grupa VI — Subgrupa 1 (Congo Kinshasa, Sudan): Congo Kinshasa — Sudan 3—2, Sudan — Congo Kinshasa 1—0. Subgrupa 2 (Tanzania, Insulele Mauriciu): Tanzania — Mauriciu 1—1 şi 1—1.

UN FABRICANT DE CIORAPI, SELECŢIONER UNIC!

Timp de cîteva luni, federaţia austriacă de fotbal a fost lipsită de serviciile unui selecţioner naţional. Recent, problema a fost, în fine, rezolvată. Dar cu cîte greutăţi!

Cele mai multe investigaţii le-a făcut în rîndul foştilor fotbalişti cu renume. Întîmpinată pretutindeni cu refuz, federaţia austriacă a oferit contracte fostului antrenor al reprezentativei Republicii Federale a Germaniei, Sepp Herberger, *austriacului* Rappan *din Elveţia, antrenorului echipei F. C. Servette*, Bela Guttman, *dar de fiecare dată ofertele i-au fost declinate din diverse motive. In cele din urmă, noul selecţioner unic al reprezentativei Austriei a fost găsit tot în persoana unui austriac, dar care nu reprezintă deloc un „nume" în fotbalul ţării. Se numeşte* Erich Alge. *In timpul său liber se ocupa de destinele fotbalului din Dirnborn, oraşul în care locuieşte.*

Presa vieneză a comentat nefavorabil această numire şi, după cît se pare, întemeiat. Noul selecţioner unic austriac este... fabricant de ciorapi şi se presupune că nu-şi va putea consacra prea mult timp problemelor atît de multiple şi grele ale echipei naţionale. Atitudinea rece manifestată de presa vieneză a fost generată şi de o declaraţie a lui Erich Alge *care, aducînd probabil drept argument numirea sa, a apreciat că în prezent capitala ţării nu mai constituie nucleul fotbalistic al Austriei şi că valorile autentice se află acum în oraşele de provincie.*

Pentru a atenua oarecum poziţia potrivnică adoptată de presa vieneză, federaţia a insistat pe lîngă fostul extrem stînga al formaţiei Rapid Viena, internaţionalul Pesser, *să preia funcţia de antrenor federal. Pesser a acceptat-o, dar — ca şi Erich Alge — a făcut-o fără a renunţa la profesia sa de bază. El nu s-a declarat de acord să-şi părăsească locul de muncă de la Întreprinderea de gaze din Viena, deşi i s-a propus un concediu fără plată de... cîtiva ani, răstimp în care să-şi poată exercita funcţia de antrenor federal.*

Aşa se face că, deşi a depus eforturi serioase pentru rezolvarea celor două probleme spinoase, federaţia austriacă de fotbal nu se poate considera liniştită. Cu un nou selecţioner unic şi cu un nou antrenor federal care nu s-au îndepărtat prea mult de preocupările lor profesionale obişnuite, decretînd funcţiile sportive, preluate, drept preocupări auxiliare, evident că cele două probleme au fost rezolvate doar parţial.

---

de fotbal, este sancţionat şi de clubul său cît se poate de aspru. De aceea fiecare jucător se gîndeşte de două ori înainte de a avea o ieşire nesportivă sau a comite o abatere.

SANTOS NU FACE NUMAI ACASA MINUNI

După victoria de la Amsterdam, imediat după întoarcerea la Lisabona, am fost selecţionaţi în echipa naţională, în vederea meciului cu reprezentativa Belgiei.

Cu belgienii am jucat pe Estadio Jose Alvarada. Veniserăm fără iluzii, erau conştienţi de faptul că sîntem o echipă mai bună.

Totuşi nouă nu ne mergea jocul şi am fost învinşi cu 2—1.

Unicul gol al echipei noastre l-am înscris eu.

După acest meci, sezonul de fotbal a luat sfîrşit. Benfica l-a încheiat cu o victorie în cadrul cupei, învingînd în finală pe Vitoria de Setubal cu 3—0.

In ceea ce priveşte campionatul naţional, ne-am clasat pe locul trei, la o diferenţă de 7 puncte de Sporting Lisabona, cîştigătoarea titlului, şi la o diferenţă de 5 puncte faţă de Porto, care a ocupat locul secund.

Pregătirile în vederea noului sezon, le-am început destul de timpuriu. Ne aşteptau jocurile de campionat, „Cupa campionilor europeni" şi meciurile cu Santos din cadrul „Cupei intercontinentale".

La 19 octombrie, ne-am întîlnit cu Santos pe vestitul stadion Maracana din Rio de Janeiro. Interesul pentru această întîlnire a fost foarte mare. In tribunele stadionului luaseră loc peste 86.000 de spectatori, încasările reprezentînd frumoasa sumă de 1.550.000 pesetas. Cred că nimeni din cei care au urmărit partida n-a avut ce regreta. Benfica a desfăşurat un joc bun, eu însă n-am fost la înălţime, poate pentru faptul că am jucat pe postul de centru atacant. Din primul şi pînă în ultimul minut, partida s-a desfăşurat sub semnul incertitudinii. Abia după 30 de minute de joc, Pele a înscris primul gol dintr-o lovitură liberă. După 15 minute din cea de a doua repriză, Santana a egalat, iar în continuare, după 5 minute, a mai înscris Coutinho pentru Santos, un gol care a ridicat tribunele în picioare. Am încercat să egalăm din nou însă Santos, datorită lui Pele, a mai marcat cel de al treilea gol. Scorul final de 2—3 a fost stabilit de Santana.

Jocul-retur l-am susţinut pe Estadio da Luz. Eram siguri că vom susţine un al treilea meci. Ca urmare a jocului bun pe care l-am desfăşurat pe Maracana, eram optimişti.

Ne-am avîntat în luptă decişi să învingem. Însă „regele" Pele a prins din nou „o zi bună" în timp ce Benficăi i-a lipsit siguranţa obişnuită. Santos conducea la un moment dat de o manieră categorică cu scorul de 5—0! Cu trei minute înainte de sfîrşitul partidei, eu am reuşit să înscriu un gol. Cîteva momente mai tîrziu, i-am pasat balonul lui Santana, care a înscris cel de al doilea gol. Şi astfel, faimoasa întîlnire, de tristă amintire, cu prilejul căreia am pierdut cea mai bună ocazie de a cuceri „Cupa intercontinentală", a luat sfîrşit cu o înfrîngere netă la scorul de 2—5.

In sezonul 1962—63 am avut mai mult noroc. N-am cîştigat Cupa Portugaliei, fiind eliminaţi în semifinale de Sporting, care a cucerit trofeul, în schimb am cucerit titlul de campioană a Portugaliei, înregistrînd de-a lungul campionatului o singură înfrîngere. Am avut un avans de 6 puncte asupra lui Porto şi 9 asupra lui Sporting.

Oarecum senzaţională a fost calificarea noastră în finala „Cupei capionilor europeni". Am eliminat — pe rînd — echipa suedeză Nörköping, pe Dukla Praga şi pe Feyenoord, campioana Olandei. Cu toate am terminat la egalitate în deplasare şi le-am învins acasă. In felul acesta am ajuns pe Wembley în finala competiţiei.

A doua finalistă era A. C. Milan, care în prealabil eliminase echipele: Luxemburg, Ipswich, Galatasaray şi Dundee. Rezultatele obţinute de Milan în aceste partide au fost: şase victorii şi două înfrîngeri. Vom reuşi să rămînem neînvinşi şi în finală?

(Va urma)

Traducere de V. BENCOVSCHI

(După versiunea în limba cehă din revista KOPANA)

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacţia şi ad-ţia: Bucureşti, Bd. Mărăşti 26, raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACŢIE

Constantin Chiriţă, Ştefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaş, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor şef), **Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teaşcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu** (redactor-şef adjunct), **Radu Urziceanu** (secretar general de redacţie), **Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.**

Prezentarea grafică **Liviu Bobocea**